

"Εμείς δεν θα σας εγκαταλείψουμε ούτε στιγμή. Θα κά-νουμε ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν για να ξαναβρείτε τη χαμένη ελπίδα σας για μια καλύτερη ζωή."..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Επιτρέψτε μου, ως Βουλευτής Τρικάλων, να πω εισαγωγικά τι βιώνουμε εμείς οι Θεσσαλοί, εδώ και 40 ημέρες, μετά τις πλημμύρες της θεομηνίας Daniel.

Οι καταστροφές είναι ανυπολόγιστες.

Τόσο στις πληγείσες περιοχές, όσο και στο σύνολο της οικονομικής και κοινωνικής ζωής των κατοίκων.

Τίποτα δεν είναι όπως πριν.

Ο Νομός Τρικάλων και σχεδόν όλη η Θεσσαλία ζει πρωτόγνωρες δραματικές καταστάσεις.

Έχει ανατραπεί η ζωή ανθρώπων, έχουν χαθεί ανθρώπινες ζωές.

Η μία τραγωδία έρχεται μετά την άλλη.

17 νεκροί τώρα από την τραγωδία των πλημμυρών.

Ολόκληρα χωριά είναι θαμμένα μέσα στη λάσπη.
Εκατοντάδες χιλιάδες ζώα έχουν πνιγεί και τα περισσότερα από αυτά έχουν σαπίσει έξω
από τους στάβλους και στα χωράφια.

Χιλιάδες στρέμματα καλλιεργειών έχουν καταστραφεί ολοσχερώς.
Επιχειρήσεις παρέδωσαν τα κλειδιά.

Σπίτια βυθισμένα στα νερά και στις λάσπες.
Οι άνθρωποι αναζητούν σπίτι για να μείνουν.
Πού, πώς θα γίνει αυτό και πότε;
Θα μας πει κάποιος;

Σπίτια δεν υπάρχουν και για αυτά τα λίγα που υπάρχουν, τα ενοίκια έχουν πάει στο Θεό.

Θα επιδοτηθούν, λέει η κυβέρνηση.
Με τι χρήματα θα συμπληρώσουν την επιδότηση και για πόσο διάστημα;
Εδώ δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ούτε τα προς το ζην.

Ο κόσμος διαμένει σε σκηνές.
Σήμερα που εμείς είμαστε εδώ και εκεί μπορεί να βρέχει, οι άνθρωποι αυτοί ζούνε σε
σκηνές.

Όπως μετά το σεισμό στο Ζάρκο, τον Μάρτιο του 2021.
Ξέρετε ότι υπάρχουν άνθρωποι που η κατοικία τους είναι ακόμη στα κοντέινερ;

Και το τραγικό της υπόθεσης ξέρετε ποιο είναι;

Η κυβέρνηση, που όλα θα τα έκανε νωρίς, και όλα τα έκανε καλά, δεν έχει ακόμα δώσει ούτε
τα πρώτα χρήματα μέσω της αρωγής στις περιοχές που η Πυροσβεστική Υπηρεσία έχει
χαρακτηρίσει ως καθολικά πλημμυροπαθείς.

Τα χωριά Αγία Κυριακή, Μεγάλα Καλύβια, Φωτάδα, Παραπόταμος, Γεωργανάδες, Φανερωμένη, Κεραμίδι και Βαλομάνδρι, θα έπρεπε να έχουν πάρει τα χρήματα.

Όπως και κάποιες άλλες περιοχές που μεμονωμένοι κάτοικοι έχασαν τα σπίτια τους και τις δουλειές τους.

Όμως κάθε μέρα, οι πλημμυροπαθείς ψάχνουν τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς, αλλά τίποτα.

Είναι δυνατόν να αληθεύει ότι έχουν πιστωθεί μόνον 14.000 δικαιούχοι, από τις 46.000 αιτήσεις;

Είναι δυνατόν να αληθεύει ότι 32.000 δικαιούχοι δεν έχουν λάβει ούτε ένα ευρώ;

Και πώς ζουν αυτοί οι άνθρωποι;

Πώς βιοπορίζονται;

Πώς θα καθαρίσουν, πως θα απολυμάνουν τα σπίτια τους;

Πώς θα αντικαταστήσουν το ψυγείο τους, την κουζίνα τους, πώς θα μαγειρέψουν για να φάνε αυτοί οι άνθρωποι;

Πως θα πληρώσουν τους λογαριασμούς που εδώ και 40 ημέρες τρέχουν;

Λογαριασμοί στο ρεύμα, στο νερό, και στις δόσεις των δανείων.

Που θα τα βρουν τα χρήματα;

Τι θα γίνει με τις επιχειρήσεις που έχουν ζημιές;

Κάποιες από αυτές έκλεισαν για σχεδόν έναν μήνα και κάποιες έχουν καταστραφεί ολοσχερώς.

Είναι δυνατόν να μην μπορούν να λειτουργήσουν αλλά να πρέπει να πληρώσουν τα πάγια τους έξοδα;

Είναι δυνατόν να μην δίνετε μια απάντηση στα αιτήματα των αγροτών και των κτηνοτρόφων;

Πως θα βγάλουν χειμώνα όλοι αυτοί οι άνθρωποι;
Οι γεωπόνοι έχουν μείνει χωρίς δουλειά. Καμία λύση, καμία απάντηση ούτε σε αυτούς.

Σας μιλώ απλά για την καθημερινότητα αυτών των ανθρώπων.

Ζητήσαμε σχολικά γεύματα για όλα τα σχολεία της Θεσσαλίας.
Δόθηκαν σε κάποια που θεωρούνταν πλημμυροπαθείς περιοχές αλλά όχι σε όλα.

Σε ορισμένα δε από αυτά, τώρα τα παίρνετε πίσω.
Δεν φτάνει που δεν έχουν σχολεία, δεν φτάνει που δεν έχουν σπίτι να μείνουν, ρούχα να φορέσουν, χρήματα οι γονείς τους για να πληρώσουν τα φροντιστήρια, τώρα θα τους αφαιρέσετε και το γεύμα.

Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και πρέπει να το καταλάβετε.
Ο κόσμος είναι σε απελπισία.

Δεν θέλει άλλα λόγια.

Έργα θέλει. Και προπαντός έργα υποδομής για να μην ζήσουν πάλι τα ίδια.
Όχι όμως, όπως με τον Ιανό που οι αποζημιώσεις ήρθαν τρία χρόνια μετά και τα αντιπλημμυρικά έργα απεντάχθηκαν από το Ταμείο Ανάκαμψης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Όπως σας είπε ο εισηγητής μας ο κ. Παπαηλιού, αλήθεια, πιστεύετε ότι λύνεται το πρόβλημα στη Θεσσαλία με τη δίμηνη απαγόρευση διενέργειας πλειστηριασμών, κατασχέσεων, αποβολών, κλπ ;

Δηλαδή, μετά το Νοέμβριο, θα έχει ανακάμψει η οικονομική κατάσταση των κατεστραμμένων επαγγελματιών, των αγροτών, των κτηνοτρόφων, καθώς και των εργαζομένων και δεν θα υπάρχει άλλη ανάγκη προστασίας;

Μπορείτε να φανταστείτε εσάς και τις οικογένειες σας εκεί;
Μπορείτε για λίγο να μπείτε στη θέση αυτών των ανθρώπων;

Μήπως, τελικά, ζούμε σε διαφορετική χώρα;

Δυστυχώς επιμένετε και πορεύεστε σαν αυτό που συνέβη να είναι κάτι απλό, κάτι συνηθισμένο. Όμως δεν είναι κάτι απλό. Είναι μία κοινωνική και οικονομική καταστροφή για χιλιάδες ανθρώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ειλικρινά είναι πολύ στενάχωρο για εμένα που η πρώτη μου ομιλία στο ελληνικό κοινοβούλιο έπρεπε να γίνει για αυτήν την τραγωδία που ζουν τα Τρίκαλα και η Θεσσαλία.

Όμως, θέλω να διαβεβαιώσω τους συμπολίτες μου, ότι εμείς δεν θα τους εγκαταλείψουμε ούτε στιγμή.

Θα είμαστε διαρκώς δίπλα τους. Θα είμαστε συνεχώς μαζί τους.
Δεν θα αφήσουμε καμία αδικία να εξελιχθεί σε βάρος τους.

Θέλω να γνωρίζουν ότι θα κάνουμε ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν για να ξαναβρούν το χαμόγελό τους,
για να ξαναβρούν την χαμένη τους ελπίδα για μία καλύτερη ζωή.

Δείτε εδώ ολόκληρη την ομιλία από τη Βουλή:
<https://www.youtube.com/watch?v=7kQm-9nqUMk>